

W ZESZYCIE

– Rekonstrukcja znaczenia metatekstowego komentarza *jednym słowem* pozwala na stwierdzenie, że pozostaje on w relacji konwersji względem partykuły *mianowicie* oraz że jednym z jego wariantów może być (mimo formalnych różnic) zwrot *krótco mówiąc*.

– W dotychczasowych opisach konstrukcji quasi-imiesłowowych z przysłówkiem nie uwzględniano cech linearno-prozodycznych; w wyniku ich uwzględnienia wyróżniono dwa układy: komentarz metatekstowy [*Adv*] *mówiąc* oraz komentarz mowny o charakterze jednostki operacyjnej *mówiąc* [*Adv*].

– Z klasy zdań rozwijających wyłaniają się we współczesnej polszczyźnie wyrażenia metatekstowe o postaci *co//cokolwiek by (nie)* z uzupełnieniami w postaci form podstawowych czasowników mówienia (*mówić, powiedzieć, rzec*), które mają charakter nowej metatekstowej jednostki leksykalnej.

– Przymiotniki, które funkcjonują jako operatory adnumeratywne: *dobry (milion), ładne (100 kilometrów), bite (200 stron), nędzne (200 złotych)* różnią się od swoich odpowiedników z przedmiotowego poziomu języka – są apredykatywne, niestopniowalne, nie-negowalne.

– Z perspektywy języka ‘samooszustwo’ nie jest oszustwem ani kłamstwem; analiza semantyczna pozwala na wniosek, że jest to rodzaj irracjonalnego działania niezgodnego z wiedzą agensa.

– Bliskość formalna rzeczowników *czyn* i *wyczyn* nie przekłada się wprost na ich bliskość semantyczną; dane Narodowego Korpusu Języka Polskiego pozwalają sądzić, że definicje uznające *wyczyn* za *wyjątkowy czyn* są nietrafne.

Semantyka – składnia – prozodia – zdania względne – wyrażenia metatekstowe – operatory adnumeratywne – przysłówek – przymiotnik – quasi-imiesłów – relacje semantyczne – struktura tematyczno-rematyczna – leksykalna jednostka języka – operacyjna jednostka języka – czasowniki mówienia – czasowniki fałszu.

Red.